

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **V. Š.**, bytem Č. c. 96/31, O., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o **přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 16. 12. 2011, č. j. , ve věci zamítnutí žádosti o invalidní důchod,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 12. 2011, č. j., **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně JUDr. Petry Jakešové náhradu nákladu řízení ve výši 2.880 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou soudu dne 23. 2. 2012 žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí, protože nebyl objektivně zjištěn skutkový stav, napadené rozhodnutí neodpovídá okolnostem případu, nebyl proveden dostatek důkazů ke zjištění skutkového stavu, žalobce nebyl vyšetřen, nebylo správně užito správní uvážení, aby bylo v souladu s principy správního řízení, a nebylo přihlédnuto k faktickému stavu žalobce s konkrétními diagnózami a potížemi vypsány v žalobě. Žalobce také namítal to, že nebyl vypracován znalecký posudek, a to ani v návaznosti na jeho

námítky a proto jej žalobce navrhl jako důkaz v soudním řízení.

Soud si vyžádal přezkoumání zdravotního stavu žalobce a doložení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „MPSV“) v Hradci Králové.

Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námítky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 23. 8. 2011, kterým žalobci zamítla žádost o invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 29. 6. 2011 žalobce nebyl invalidní, protože u něj nastal z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pokles jeho pracovní schopnosti pouze o 30 % (zdravotní stav odpovídal kapitole VI položce 8h přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb.). Absenci invalidity potvrdil i lékař žalované v námitkovém řízení s tím, že postižení žalobce stanovil podle kapitoly VI položky 1b přílohy téže vyhlášky a pokles pracovní schopnosti ohodnotil mírou 25 %, protože stav žalobce je stabilizovaný s velmi pěknou regresí.

Dále soud vzal z posudku PK MPSV v Hradci Králové ze dne 22. 5. 2012 za prokázané, že u žalobce se k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo lehké ochrnutí levostranných končetin praváka se svalovou silou 4/5 jako stav po mozkovém infarktu pravostranné střední mozkové tepny 2. 7. 2010 léčené nitrožilní trombolýzou (rozpuštěním krevních sraženin) se značnou nejistotou levé dolní končetiny při chůzi. Tento stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole VI položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Pokles pracovní schopnosti vyhodnotila posudková komise o 35 % (horní hranice rozpětí) vzhledem ke značné nestabilitě levé dolní končetiny. Jde o invaliditu I. stupně. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno komisí na 1. 6. 2011.

Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to napadené rozhodnutí žalované a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 22. 5. 2012, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.

Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV v Hradci Králové. Krajský soud nezpochybnil závěr posudku posudkové komise MPSV pro jeho velmi přesvědčivé odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pojištěnec je invalidní, jestliže

z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Jestliže u žalobce bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu pracovní schopnosti žalobce o 35 %, je nutno žalobce k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidního v prvním stupni, a to od 1. 6. 2011.

Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce je invalidní v prvním stupni od 1. 6. 2011.

Úspěšnému žalobci soud přiznal na nákladech řízení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, odměnu za zastupování, spočívající v odměně za tři úkony právní služby podle § 9 odst. 2 (u dávky v hmotné nouzi se jedná o nárok fyzické osoby v oblasti sociálního zabezpečení) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v částce

3 x 500 Kč a režijní paušál podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 3 x 300 Kč; tato částka byla zvýšena o daň z přidané hodnoty ve výši 480 Kč, tj. celkem 2.880 Kč. Žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení usnesení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 12. 6. 2012

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně